

[„Gangy“ v bezpečnostních složkách státu i mimo něj]

4. IX. [780904-1]

(30) (6) (Vysočany, 4. 9. 78 dopoledne.)

Poprvé mi to napadlo někdy na počátku šedesátých let; potom se mi ten nápad čas od času znovu připomínal a nabýval pevnějších rysů a ostřejší podoby. V roce 1968 jsem koncem června dopsal článek pro první číslo nově vycházející *Tváře*, kde jsem tomu dal v jedné větě výraz. Mluvil jsem o „gangu“, který se poprvé zformoval asi hned po válce při zřizování táborů, v nichž byli soustřeďováni Němci před odsunutím; po odsunu pak pokračovali příslušníci těchto „gangů“ v táborech, kam přicházeli k dosavadním kolaborantům nejdříve kulaci, opoziční politici, kopečkáři atd. a nakonec i samotní komunisté. Od té doby došlo k několikerému pokusu o jejich oslabení až likvidaci, ale existují dál. Dnes představují díky důsledkům intervence před 10 lety celé složky bezpečnostního aparátu. Zdá se, že pracují iniciativně a že staví nejen své nadřízené, ale i vládu před hotové věci. Zatím nedostali generální zelenou, ale vždycky, když dojde k tomu, že některý z jejich nadějných tahů nevyjde, podnikají nové, náhradní pokusy. Na jejich konto je třeba připsat tiskové kampaně (hysterická kampaň proti Chartě 77 v počátečních týdnech její existence; difamační kampaň proti Vaculíkovi a dalším, seriál *Dikobrazu*, v poslední době nehorázný článek v *Signálu* atd.), brutální jednání (Jelena Mašínová, ples, můj případ s vlečením po zemi atd., Otká Bednářová, únosy do lesa, výhrůžky inzulacemi a skutečné inzulace v úředních místnostech, napadení Mileny Šimsové při domovní prohlídce apod., nejnověji též uzavření u Apolináře atd.), provokativní překračování kompetence a porušování zákonů (které ovšem přesahuje daleko činnost gangů) atd. atd. Bude-li akceschopnost (a nekontrolovanost) těchto gangů stoupat, můžeme se dočkat nejen otravování psů (např. Pavla Kohouta), ale přímých teroristických akcí, zprvu ojedinělých (únosy Medka a Doležala), později možná masových, přerůstajících ve vládu teroru a strachu před terorem.

V jedné diskusi jsem prohlásil, že dosud nejsem připraven prohlásit současný režim, resp. sám stát za „zločinný stát“ ve smyslu např. takového Jasperse. Později jsem svou myšlenku teoreticky rozvedl do jakési klasifikace států: stát demokratický, stát autoritativní, stát totalitní, stát zločinný. Gangy ovšem mohou pracovat ve všech těchto typech států; připravují však jednoznačně vznik státu zločinného. Ten je nakonec zničí, pokud se mu nepodřídí; ale to na věci nic nemění.

V moderních společnostech skutečně docházelo a dochází k vytváření podobných gangů; v některých státech dochází dokonce k jakési symbióze až spolupráci gangů a policie. To byl v některých obdobích případ Spojených států nebo alespoň některých jeho oblastí. Někde se po předchozí přípravě a po „převzetí moci“ dostává policejní aparát pod přechodnou kontrolu takových gangů nebo se dostává pod jejich značný vliv (Itálie, Německo před 2. světovou válkou, pravděpodobně i Sovětský svaz za stalinských čistek – to ještě nebylo dost analyzováno a není ani dost spolehlivých informací –) a ovšem také právě u nás po únoru 1948 a zejména v padesátých letech, odkud určité útvary a „uskupení“ přerůstají a přežívají i léta šedesátá a znovu ožívají v letech sedmdesátých.

Fašismus by býval asi nebyl myslitelný bez řádění těchto gangů, jejichž „cílem“ bylo zastrašit a terorizovat obyvatelstvo. Nebyl to cíl plně zamýšlený gangy samými; jejich bezprostředním cílem bylo na jedné straně uspokojení touhy po moci (ne-li mnohem horších pudů a potřeb psychicky deviovaných), na druhé straně pak získání materiálních výhod a prostředků. Nicméně symbióza a spolupráce těchto gangů s totalitními mocenskými ambicemi diktátorů je pravidlem a přímo zákonitostí při vzniku všech diktatur a v určitých podmínkách vede k **procesu** končícímu ustavením toho, co jsme nazvali „zločinným státem“. Jako prvek, jako složka se však, jak řečeno, může vliv takových gangů uplatňovat v každé společnosti, v každém státě; záleží ovšem na tom, poskytuje-li nějaká choroba či krize ve společnosti pro sílení gangů vhodné, „příznivé“ podmínky, nebo je-li existence gangů maximálně znesnadňována a potírána. Z tohoto hlediska lze mít za to, že v naší současné společenské situaci tyto gangy existují, proti minulým letům narostly a zesílily, ale mohou existovat jen v zařazení do oficiálních struktur, kde jsou do jisté míry kontrolovány a kde mají možnost jen omezených samostatných (iniciativních) akcí.